

La felicitat vigilada

L'accés a la Rambla, controlat, ahir al matí JOAN PUNTÍ.

La Rambla de Figueres era ahir un esclat d'alliberament. Els figuerencs van escenificar, com milers de catalans, el seu Sant Jordi normal. Hi havia un pèl de cartró pedra. Però tampoc en excés. L'endemà de l'anunci de l'obertura comarcal, esclatava la brillantor de llibres i roses i tornava la il·lusió. Serà recordat com el Sant Jordi de la pandèmia; també, però, com el Sant Jordi de la primera felicitat. Els somriures s'intuïen tan clarament que feien transparent el maleït morrió.

La Rambla i la plaça Catalunya de Figueres van viure el Sant Jordi del primer cop. A la Rambla hi van parar una vintena d'estands amb un aforament màxim de 325 persones, i a la plaça Catalunya, 46 i

amb un límit de 174 visitants. Era el primer cop que convivien mascaretes i roses, llibres i gel hidroalcohòlic. I es va comprovar ja que, després de la pandèmia, restaran els hàbits. Però també els vicis, com el de queixar-se per tot. "Uf, s'ha de fer cua!" –cinc minuts de res al migdia feien canviar d'intenció més d'un–. A la plaça Catalunya, on hi havia les entitats, poc després a un home gran, maleducat, tampoc li anava res bé. "Per allà –assenyalant l'altra banda de plaça– haig de passar? Quin morro!" "Senyor! Disculpi. Jo faig la meva feina!", li deia educadament el vigilant de porta.

La Rambla de Figueres era més silenciosa que mai. No hi havia cotxes. Estava prou esponjada per oferir una sensació de seguretat a tothom i prou atapeïda per semblar un Sant Jordi com d'altres. Un Sant Jordi sense cotxes.

Ahir Figueres era un parc temàtic de felicitat. Un carrusel de mirades de satisfacció, de començar-se a creure que les vacunes arribaran aviat, que n'hi haurà per a tothom i que, res, en quatre dies tot plegat al seu lloc. Els ulls ho deien. Aquestes mirades que hem après a llegir sense veure les dents ho delataven. El Sant Jordi figuerenc va esdevenir un dia de llibertat. Vigilada, això sí. Per epidemiòlegs, vacunòlegs i tertulians diversos. Analistes potiners de la realitat que ens han omplert el cap d'objectivitats peribles.

La felicitat que els figuerencs es van adjudicar ahir era llibertat controlada per un rellamp de vigilants de seguretat que feien basarda. Una imatge intimidadora que mai abans s'havia relacionat amb cultura, ni amb roses ni llibres. Era l'oxímoron del dia. A Figueres ahir es va tastar una sensació semblant a la normalitat, un estat vital que s'ha pervertit en aquest any i mig, amb el nova que ens hem entossudit a posar-hi al davant. A més, els figuerencs van fer ahir l'assaig general de la festa major. Quatre dies i de caps a Fires, unes Fires que volen ser al màxim de semblants a allò que eren abans. De música i actes no n'hi faltaran. Ni mascaretes, ni gel hidroalcohòlic.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 24-04-2021, Pàgina 25

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1959087-la-felicitat-vigilada.html>